

Arrest

nr. 279 151 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart een Roma te zijn afkomstig uit Vranje, Servië en de Servische nationaliteit te hebben. Vijf of zes jaar voor hij naar België kwam, ging verzoeker met zijn ouders naar Duitsland waar zij een verzoek om internationale bescherming indienden. Zij bleven er ongeveer twee jaar alvorens zij teruggestuurd werden naar Servië. Verzoeker geeft tevens aan dat hij drie of vier jaar voordat hij naar België kwam mevrouw P. D. leerde kennen via Facebook. Zij spraken af en begonnen een relatie. In 2019 huwden zij religieus en samen hebben zij twee kinderen. Verzoeker verliet Servië met zijn gezin op 31 oktober 2021 en op 9 november 2021 diende hij in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 februari 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het verzoek kennelijk ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Vranje, Servië en heeft u de Servische nationaliteit. Vijf of zes jaar voor u naar België kwam, ging u met uw ouders naar Duitsland waar zij een verzoek tot internationale bescherming indienden. Jullie bleven hier ongeveer twee jaar alvorens jullie teruggestuurd werden naar Servië. Drie of vier jaar voor u naar België kwam, leerde u P. D. (O.V. ...) kennen via Facebook. Jullie spraken af en begonnen een relatie. Na drie of vier maanden trok zij bij u en uw ouders in Vranje in. U was op dat moment 15 jaar en zij 16 jaar. In 2019 huwden jullie religieus en jullie hebben samen twee kinderen. In 2021 was er incident waarbij een Servische maffiosi van Vranje een incident veroorzaakte in Kosovo. Ter vergelding voerde het Kosovaarse UÇK (Bevrijdingsleger van Kosovo) invallen in Vranje uit. Dit was vooral zo in juni, juli en november. Er werd op straat gevochten, er werden schoten gelost en woningen werden binnengevallen waarbij vrouwen en kinderen verkracht werden en mensen vermoord werden. Wanneer er een soort van alarmsignaal afging, wisten jullie dat jullie zich dienden te verstoppen. Het UÇK viel tussen vijf en acht keer in jullie woning binnen, maar jullie konden steeds op tijd onderduiken. Eén keer werd uw broer wel gevonden en sloegen ze hem waardoor hij voor verzorging naar het ziekenhuis diende te gaan. De gezondheidsproblemen die uw partner had sinds haar tiende, met name epilepsie en een depressie, kwamen twee of drie maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal opnieuw terug. Zo verloor zij het bewustzijn na een epilepsieaanval waarbij zij drie dagen in coma in het ziekenhuis lag. Zij kreeg eveneens schildklierproblemen. Terwijl uw partner in coma lag, ging u bij de sociale dienst van Vranje langs om er extra steun te vragen omdat u geen werk had, u de medicatie voor uw partner niet kon betalen en u uw gezin niet kon onderhouden. Er werd u echter gezegd dat u vier of vijf maanden diende te wachten tot er toestemming werd gegeven voor sociale steun. U ging hierna nogmaals langs waarbij u opnieuw gezegd werd dat u diende te wachten. U wist echter dat u dat niet zou krijgen omdat zij er loze beloftes doen. U ontving in Servië enkel kindergeld, maar geen extra steun omdat u Rom bent. Uw partner ging een of twee keer bij een arts waarbij er onderzoeken werden uitgevoerd. Omdat jullie niet voldoende geld hadden voor de onderzoeken en de medicatie voor uw partner – u deed in Servië allerlei jobs in het zwart –, besloten jullie naar België te komen. U werd in 2021 eveneens opgeroepen om uw legerdienst te vervullen. U ging naar een dienst van de gemeente Vranje die bevoegd is voor het leger waar u uw situatie voorlegde, met name dat u voor uw gezin diende te zorgen en dat uw partner ziek is. De ambtenaar van de gemeente zei dat hij dit allemaal in een brief zou schrijven en dat u zich moest aanmelden op de “evidentielijst”. Als u dat niet zou doen, zou u een boete krijgen of een gevangenisstraf. U werd dezelfde dag doorverwezen naar de rechtbank van Vranje waar u uw situatie opnieuw uitlegde. U meldde zich niet aan op de “evidentielijst”, maar vertrok uit Servië. Men wil u gewoon ten gevolge van uw Roma-afkomst in de gevangenis opsluiten. U en uw gezin verlieten Servië op 31 oktober 2021 en reisden per bus naar België. Onderweg in Oostenrijk werden jullie paspoorten gestolen. Op 9 november 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Ook in België verloor uw partner zo'n drie of vier keer het bewustzijn en is zij in behandeling voor haar gezondheidsproblemen.

Ter staving van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van een brief van het Ministerie van Defensie gericht aan de correctionele rechtbank van Vranje, d.d. 24 augustus 2021, met de vraag om een correctionele procedure op te starten; een kopie van een attest van het Ministerie van Defensie, d.d. 27 oktober 2021, dat u zich ingeschreven heeft in de militaire registers; een kopie van een oproeping van de correctionele rechtbank van Vranje, s.d., dat u zich op 15 november 2021 dient te melden voor een gehoor; kopieën van Servische medische documenten betreffende uw partner, d.d. 2 oktober 2021; kopieën van Belgische medische documenten van uw partner, waaronder haar administratief dossier en administratieve gegevens van de medische dienst van Fedasil, verslagen van haar opnames in het Sint-Trudo Ziekenhuis daterend van november en december 2021 en januari 2022, een afspraakbevestiging voor 21 januari 2022 in het Sint-Trudo Ziekenhuis en laboresultaten, d.d. 18 november 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw beweringen dat er in 2021 aanvallen werden uitgevoerd op de gemeente Vranje door het Kosovaarse UCK (Bevrijdingsleger van Kosovo), waarbij er ook invallen in uw woning plaatsvonden (CGVS, p. 6-7).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen dat in juni, juli en november 2021 het Kosovaarse UCK Vranje binnenviel, waarbij huizen werden ingevallen (waaronder het uwe), burgers werden vermoord en verkracht, waarbij iedereen aan het vechten was en er schoten werden gelost – u omschreef de situatie als een oorlog – manifest bedrieglijk zijn (CGVS, p. 7). Het is immers algemeen geweten dat dergelijk gewapend conflict in Servië met/door Kosovaarse strijders – een conflict dat vanzelfsprekend op heel wat aandacht van de media zou kunnen rekenen – niet heeft plaatsgevonden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken (CGVS, p. 11).

Voorgaande bedrieglijke verklaringen plaatsen een ernstig voorbehoud bij uw algemene geloofwaardigheid, zo ook bij de geloofwaardigheid van uw bewering dat in Servië de legerdienst verplicht is en dat u in Servië werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen, maar dat u dit niet kan doen omwille van de situatie met uw partner en u hierom een boete zal moeten betalen of een gevangenisstraf zal moeten uitzitten (CGVS, p. 5, 9-10), problemen waar u geen woord over repte voor de DVZ. Allereerst dient er op gewezen te worden dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat de dienstplicht in Servië reeds in 2011 werd afgeschaft en tot op heden nog niet opnieuw werd ingevoerd. Uit de brief van het Ministerie van Defensie van 24 augustus 2021 blijkt voorts dat u in maart 2021 – naar aanleiding van uw achttiende verjaardag - enkel opgeroepen werd om u in te schrijven in de militaire registers op 11 mei 2021. Uit deze brief blijkt verder dat u dit niet deed, waardoor er een procedure tegen u werd opgestart. Waar u stelt dat u zich niet gemeld heeft (CGVS, p. 5), blijkt uit het attest van 27 oktober 2021 van het Ministerie van Defensie evenwel dat u zich dan op 27 oktober 2021 heeft ingeschreven in de militaire registers. U legde verder een (deels leesbare) oproep voor waaruit blijkt dat u zich op 15 november 2021 diende te melden bij de correctionele rechtbank van Vranje voor een gehoor in het kader van artikel 126 van de Wet op dienstplicht, dwangarbeid en vordering. Uit dit document kan echter niet opgemaakt worden of dit werd verzonden voor of nadat u voldeed aan de inschrijving in de militaire registers. Hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat de verplichting om zich in te schrijven in de militaire registers behoort tot de soevereine bevoegdheid van een nationale staat. Wat betreft dat u ten gevolge van uw laattijdig ingaan op de oproeping om u in te schrijven in de militaire registers een boete of gevangenisstraf vreest (CGVS, p. 9-10), dient vastgesteld te worden dat dergelijke maatregelen op zich niet wijzen op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. U weet trouwens niet of het feit dat u niet inging op deze oproeping van 15 november 2021 enig gevolg heeft gekend. U informeerde u niet hieromtrent (CGVS, p. 10). Gelet op het geheel aan voorgaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat men u gewoon ten gevolge van uw Roma-afkomst in de gevangenis wil opsluiten (CGVS, p. 9).

Wat betreft de gezondheidsproblemen van uw partner, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Voort blijkt uit uw verklaringen en deze van uw partner dat uw partner in Servië toegang had tot de openbare gezondheidszorg. Zo legde u een document neer waaruit blijkt dat uw partner aangesloten is bij de Servische ziektekostenverzekering waarmee zij volgens uw verklaringen toegang heeft tot een arts, ziekenhuis en bepaalde medicatie (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat zij in 2021 een arts raadpleegde en dat zij voor drie of vier dagen gehospitaliseerd werd wanneer zij in een coma belandde (CGVS, p. 8).

U geeft aan dat u de medische behandeling niet kon betalen. U verdiende te weinig en als Roma kreeg u slechts 50 euro sociale steun, in tegenstelling tot etnische Serviërs die 200 of 300 euro steun konden genieten (CGVS, p. 6, 8). Gevraagd hoe u weet dat u ten gevolge van uw afkomst minder sociale steun krijgt, wijst u louter op het feit dat u gewoon kindergeld krijgt. U brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat uw etnische origine van invloed is bij het verkrijgen van sociale steun (CGVS, p. 8). Dat u van de sociale dienst van de gemeente Vranje, waar u sociale steun ging vragen, te horen kreeg dat u 4 à 5 maanden moest wachten om de toestemming tot sociale steun te bekomen (CGVS, p. 8-9), volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten tot een discriminatie op basis van uw afkomst, of tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw bewering dat u de steun na die 4 à 5 maanden niet zou krijgen omdat ze nooit hun plichten vervullen, is niet meer dan een blote bewering (CGVS, p. 9). Tot slot kaartte u de door u ervaren discriminatie nergens aan. U kwam in deze niet verder dan u laconiek af te vragen of u bij de president diende te gaan (CGVS, p. 9).

Aansluitend moet er gewezen worden op informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat hoewel heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert een aantal strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië zien wij de voorbije jaren een aanzienlijke progressie. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als tussenpersoon functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Op 26 juni 2018 vond tevens het 2018 National Platform on Roma Integration in Serbia plaats, waaraan vertegenwoordigers van centrale en lokale instanties, van de burgermaatschappij, van de Roma-gemeenschap en van de media deelnamen

en waar de verdere lokale implementatie van het Romabeleid in Servië werd besproken. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Protector of Citizens of the Republic of Serbia en de Commissioner for Protection of Equality.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie werd toegevoegd aan uw dossier. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Servië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit alsook de medische problemen van uw partner worden hier niet betwist. De documenten betreffende uw inschrijving in de militaire registers werden reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel, formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

"1. Een vluchteling is elke persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren" (Artikel 1A2 Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen).

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Ernstige schade bestaat uit doodstraf of executie; of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

2. De asielzoeker draagt in principe de bewijslast van zijn gegronde vrees of reëel risico op ernstige schade.

Wanneer het relaas in zijn geheel geloofwaardig is, dit wil zeggen coherent, waarschijnlijk en niet in strijd met algemene bekende feiten, krijgt de asielzoeker het voordeel van de twijfel (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; RvV 28 januari 2010, nr. 37.798).

Dit voordeel van de twijfel werd ook verankerd in de Vreemdelingenwet, meer bepaald in artikel 48/6 lid 2 van de Vreemdelingenwet dat het volgende voorziet:

"Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2. Verweerster is van oordeel dat verzoeker niet kan aantonen dat hij een gegronde vrees heeft om te worden vervolgd in SERVIË en beslist op die basis om het verzoek om internationale bescherming van de familie kennelijk ongegrond te verklaren.

Meer bepaald hecht zij geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker. Meer bepaald is zij van oordeel dat verzoeker en zijn familie er niet in slagen om aannemelijk te maken dat zij in SERVIË het slachtoffer werden van invallen door het Bevrijdingsleger. Ook zou het niet kloppen dat verzoeker het risico loopt om te worden vervolgd omwille van het feit dat hij zijn legerdienst niet vrijwillig uitoefent. Tenslotte meent verweerster dat het niet aangetoond is dat verzoeker en zijn echtgenote door de Servische overheid werden gediscrimineerd omwille van het feit dat zij Roma zijn.

Nochtans blijkt uit verschillende objectieve stukken dat er wel degelijk het tegendeel aantonen:

"Many Roma live in substandard settlements, suffer poverty and are unable to exercise their fundamental rights. There is a great social distance among members of other ethnic groups in Serbia towards Roma, but the latest research indicates that this may in turn be mirrored by increasing distance among Roma towards other ethnic groups as well.

Roma men and women face discrimination often, almost on a daily basis. Discrimination usually occurs in informal contacts, but also in education and health care systems and during employment and exercising the right to work. They rarely report discrimination because they find it difficult to prove it and are exposed to unpleasant experiences, including the fear of pressure and violence by perpetrators during the evidentiary procedure. According to the majority of focus group participants, discrimination is an everyday part of life for them. Roma women are discriminated against on multiple grounds since in addition to being discriminated against on the grounds of their ethnicity, they face discrimination in the community based on the patriarchal family system.

Fear of discrimination is strengthened by the activities of extreme right-wing organizations, whose members increasingly attack Roma, while the authorities do not respond to such offences or respond mildly.

The Republic of Serbia has adopted the Strategy for Social Inclusion of Roma for the period 2016-2025, but has not yet created the conditions for its full implementation, nor collected data on the implementation of strategic measures or prepared appropriate reports, and since 2018 has not adopted an action plan to implement the Strategy. Roma are not adequately involved in the implementation and management of the Strategy either at the local or national level.

Access to justice is limited, as shown by the fact that Roma rarely file complaints with the Protector of Citizens of the Republic of Serbia and the Commissioner for Protection of Equality. A large number of filed complaints are rejected for formal reasons (which does not mean that the reason for the complaint is non-existent) and a small number of proceedings are conducted before the courts in relation to the protection of the right to equality of persons of Roma nationality. The strategic litigation cases conducted by the Commissioner did not influence the improvement of judicial practice or social awareness. Free legal aid is regulated by the Law, but it is centralized, bureaucratized and limited to a small group of service providers who are not motivated to provide it proactively to Roma citizens.

CSOs that represent and advocate for the exercise and protection of the rights of Roma are, despite all the external and internal problems they face in their work, the most reliable support for the protection of Roma rights and building the capacity of the community for social inclusion. Lawyers who provide legal assistance to Roma are either engaged in CSOs that advocate for their rights or represent them since they have the appropriate legal knowledge and are relatively well acquainted with the situation of the Roma community, but their number is insufficient."

(https://www.ecoi.net/en/file/local/2051598/MRG_Rep_RomaSerb_EN_Mar21_E.pdf)

VII. BESLUIT

Gelet op het voorgaande, moge het duidelijk zijn dat verweerster ten onrechte besloot om (nu al) te besluiten dat verzoeker verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond zou zijn."

2.2. Verzoeker voegt een stuk 2 bij zijn verzoeckschrift dat hij benoemt als: "Landeninformatie".

2.3. Beoordeling

2.3.1. Waar verzoeker verwijst naar het voordeel van de twijfel en artikel 48/6, lid 2 van de Vreemdelingenwet aanhaalt, benadrukt de Raad dat het wettelijke kader omtrent de bewijslast heden wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. Het beroep betreft de beslissing van de commissaris-generaal van 4 februari 2022 waarbij verzoekers verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :* b) *de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, in werking getreden op 18 januari 2021, werd Servië aangewezen als veilig land van herkomst. De Raad wijst erop dat Servië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw (in de lijst) werd opgenomen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Na lezing van het administratief dossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt.

2.3.3. Verzoeker somt, na een theoretische uiteenzetting te hebben gegeven, op wat naar zijn mening blijkt uit de bestreden beslissing. Vervolgens betoogt verzoeker: *“Nochtans blijkt uit verschillende objectieve stukken dat er wel degelijk het tegendeel aantonen”* waarna hij citeert uit algemene informatie betreffende (de discriminatie van) de Romagemeenschap in Servië.

De Raad wijst erop dat, zoals ook door de commissaris-generaal wordt aangegeven, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand tot gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen.

Verzoeker onderneemt geen poging tot concretisering, minstens geeft hij geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing waarin *in concreto* rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker formuleert zijn betoog zeer summier en algemeen, en komt voor het overige niet verder dan het citeren uit algemene informatie onder meer omtrent de discriminatie van Roma, zonder evenwel concreet aan te tonen dat die discriminatie van die aard is dat die in zijn persoonlijke situatie valt onder voormeld toepassingsdomein van het Vluchtelingenverdrag. Wat dit betreft en eveneens voor het overige, volstaat een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels of het voegen bij het verzoekschrift ervan niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op de concrete motivering dienaangaande die geenszins worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.3.4. Betreffende de overige motieven van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat verzoeker deze ongemoeid laat waardoor deze onverminderd overeind blijven, minstens laat hij na concrete en dienstige argumenten bij te brengen die hieraan afbreuk doen.

2.3.5. In de mate verzoeker nog voorhoudt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is.

2.3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit alsook de medische problemen van uw partner worden hier niet betwist. De documenten betreffende uw inschrijving in de militaire registers werden reeds hierboven besproken.”

2.3.7. Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond en kan derhalve niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS